

**СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ
СРБИЈЕ**

СРП

**БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs**

И ТАТА БИ, СИНЕ, 20%!

Сваки наредни проценат „тежак“ 8 милијарди

Док два и по просветна и један здравствени синдикат наводно бију битку за бољи материјални положај (читај: увећање плата од **20%** односно **30%**) и од чега, по њиховим речима, никад неће одступити, они мало одговорнији своде биланс штрајка који је на крају, иако то они који су најупорнији још увек неће да признају. Да овај штрајк више није борба за бољи материјални положај, јасно је великој већини запослених у јавном сектору, а друти, објективнији, увидели су то и раније.

Међутим „штрајкачи“ остају упорни у штрајку који више не може донети никакав бољитак, па чак ни проценат-два више од онога што је договорено и што следује свим буџетским корисницима са последњом повишицом и у износу од **13,6%**. А јасно је и због чега – сваки проценат буџет кошта, односно оптерећује га, са нових **8** милијарди динара, што је за буџет неиздрживо, пошто је у буџету већ сада огромна „буџетска рупа“ од преко **140** милијарди динара, на коју свакако треба „накалемити“ и **10** милијарди динара колико је „тежак“ Протокол, који су **04.02.2011.** потписала два синдиката, а затим један од њих, наводно, повукао потпис са тог Споразума. Стога би за тражену разлику од **13,6%** до **20%** (колико траже просветари) Влада требала да издвоји додатних **50** милијарди, а за захтеве Новог синдиката здравства још половина те суме, чиме би буџетски дефицит био готово **200** милијарди, што ником не пада на памет ни да учини, а камоли да о томе озбиљно размишља, тим пре што је буџетски супервизор (читај: ММФ) синдикатима у среду саопштио да, уколико и буде прилив у буџет већи од очекиваног, треба размишљати о фискалној одговорности, односно о принципу да се не може трошити више него што се заради и да би та средства требало употребити или на помоћ најсиромашнијима у друштву, или на враћање старих дугова, а не на увећавање дугова, а да јавне службе унутрашње резерве потраже унутар самих служби када изврше рационализацију истих.

Потписани Протокол био је и гаранција да ће запослени, уз знатне повишице, добити и јубиларне награде за које је претило да оду у неповрат због застаре потраживања, као и отпремнине за колеге који су отишли у пензију, а да им држава није исплатила заслужене принадлежности. Сем тога, Протоколом се Влада обавезала да неће бити санкција за оне који од **06.02.** нормализују наставу. За оне друге остаје непосредна примена Закона, који каже да запосленом за време штрајка припадају сва права, сем права на зараду, што и није спорно и сасвим сигурно није кршење било каквих радничких права, већ избор појединца на који се добровољно одлучио. Или можда није, што би се дало закључити из понашања најупорнијих штрајкача који сада тврде да не само да ће држати краће часове, већ и да неће оцењивати ђаке, држати припремну, допунску, додатну и другу наставу,

такмичења, секције, присуствовати седницама наставничких већа,... а све да би охрабрили „штрајкаче“ да истрају у бесмислености, пошто је јасно да се од борбе са социјалним захтевима штрајк претворио у борбу за преотимање чланства оних синдиката који су наводно издали синдикални интерес тиме што су показали реалност и прихватили највише што је било могуће у датом тренутку и околностима у којима су вођени преговори. Да су били у праву потврђују и управо завршени преговори синдиката полиције и здравства, који су такође прихватили оно што су, уствари, просветари за све изгубили и прекинули штрајкове, сем синдиката из фамилије „Независност“, који и даље траже **21%** веће плате, иако знају да их добити неће. Међутим и њихов циљ је видљив – повратак у Социјално-економски савет овог синдиката као централе, иако је свима јасно да он одавно није репрезентативан и да му тамо није место, усталом, као ни Унији послодаваца Србије.

До петка (**18.02.2011.**) све школе које су биле у било каквом облику штрајка, биле су у обавези да Министарству доставе планове надокнаде изгубљених часова које ће Министарство решавати појединачно и појединачно одобравати. Стога Вас овим путем молимо да уколико имате било какав проблем или дилему везану за питање надокнаде изгубљених часова или исплате зараде за време проведено у штрајку, а при том сте испоштовали Одлуку Републичког одбора СрпС-а од **06.02.2011.** о нормализацији наставе од **07.02.**, да се обратите Синдикату како би Ваша права узели у заштиту.

Сем тога, молимо Вас да, уколико то досад нисте учинили, доставите примедбе на важећи Посебан колективни уговор за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика и ПКУ за универзитетско образовање, као и Закон о основама система образовања и васпитања, пошто ће ускоро на дневни ред доћи и измене и допуне ових аката, тим пре што и ОКУ престаје да важи у мају ове године и постаје бојазан да одређена права која нису у ПКУ и где се непосредно примењују одредбе ОКУ буду угрожене, а запослени остану без тих права.

Овим путем Вас обавештавамо да је Центар за образовање и индустријске односе НСЈС обрадио нове податке које Вам достављамо у прилогу овог дописа.

Срдачан синдикални поздрав!

Београд, **18.02.2011.** год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач
генерални секретар СрпС

